

УДК 81'282

А.Я. Хөсәинова

ТАТАР ТЕЛЕНДӘ ТЕЛ АЛДЫ /з/ СИБИЛЯНТЫ ҺӘМ ТЕЛ УРТАСЫ /j/ СОНАНТЫНЫҢ ҮЗАРА БӘЙЛӘНЭШЕ

В данной статье анализируются особенности бытования переднеязычного консонанта /з/ и среднеязычного сонанта /j/ в татарском литературном языке и его диалектах. Прослеживаются вопросы первичности /з/ и /j/. Рассматриваются примеры употребления данных согласных в диалектных лексемах, где они занимают различные позиции в слове..

Ключевые слова: сибилант /з/, сонант /j/, соотношения звуков, диалектная фонетика, татарские диалекты.

This article analyzes the peculiarities of the existence of the anterior-lingual consonant z and the middle-lingual sonant j in the Tatar literary language and its dialects. The questions of primacy of z and j are traced. Examples of the use of these consonants in dialect lexemes, where they occupy different positions in the word, are considered.

Keywords: sibilant z, sonant j, sound ratios, dialect phonetics, Tatar dialects.

Бүгенге көндә төрки телләрнең тартыклар системасы гомуми планда тулысынча өйрәнелгән дип әйтергә мөмкин. Шул ук вакытта аерым төрки телләрнең, шул исәптән татар теленең дә, консонантизмы билгеле бер аспектларда тиешле дәрәжәдә тикшерелмәгән дияргә дә нигез бар. Мәсәлән, татар диалектлары тартыклар системасының формалашу һәм үсеш тарихы белән бәйле кайбер мәсьәлэләр әле дә ачык килеш кала бирә.

Татар гомумхалык теленең консонантизм системасы үзенчәлекле бер күренеш тәшкил итә. Биредә аерым фонемаларны тикшерү, аларның әдәби телдә һәм диалектларда чагылышын билгеләү, тартыкларның үзара тәэсирен, сузыклар белән бәйләнешен анализлау тел белеменең актуаль юнәлеше булып тора. Әлеге мәкаләдә татар әдәби телендә һәм аның диалектларында /з/ һәм /j/ тартыкларының кулланылу үзенчәлекләрен чагыштырма планда өйрәнү максаты куелды. Биредә авазлар транскрипциясен бирүдә без халыкара фонетик алфавит билгеләрен кулландык.

/j/ сонантының беренчел булу проблемасы тюркологиядә, аерым алганда, татар тарихи лингвистикасында төп мәсьәлэләрнең берсе санала. Борынгы төрки телләрдә башлангыч позициядә тартыкларның түбәндәге тәңгәлләшү күзәтелә: /j/ ~ /з/ ~ /d/ ~ /č/. Кайбер галимнәр (В.А. Богородицкий, Н.З. Гаджиева, В.В. Радлов һ.б.) /j/ авазы – беренчел, ә /ž/, /ž/, /č/, /z/, /s/ сонантлары – j ава-

зының үсеш вариантлары, дип саный [Богородицкий, с. 106–107], чагыштырыгыз, татар телендә *jaqa/zaqa* (воротник) бабатөрки телендә *jaka* (ворот, край); татар телендә *зеп/жер* (нитка), бабатөрки телендә **jip/*jip* (нитка) һ.б. Башка кайбер галимнәр (Г. Дерфер, А.В. Дыбо, К.Г. Менгес, О.А. Мудрак һ.б.) фикеренчә, борынгы төрки /j/ гомумалтай /з/ яки /d/ дан үсеш алган [Сравнительно-историческая..., 1984, с. 261, 256–259], чагыштырыгыз, татар телендә *bijY* (бию), бабатөрки телендә *bYdi-* (танец); татар телендә *øjlæ* (обеденное время, середина дня), борынгы төрки телдә *ød, ød* (небольшой отрезок времени) һ.б.

Төрки телләр чагыштырма-тарихи грамматикасының алтынчы томында тикшеренүчеләр түбәндәгә нәтижәгә киләләр: анлаут позициядә традицион рәвештә реконструкцияләнган төрки **j/* бабатөрки **/з/, /ç/* анлаутының фонологик вариантына туры килә. Бу борынгы төрки телдә сүзнең абсолют башында шаулы тартыклар гына булу һәм күпчелек төрки телләрдә сонант башлангычны кулланмау белән аңлатыла [Сравнительно-историческая..., 2006, с. 25].

Н.А. Баскаков төрки анлаутта /j/ фонемасының тотрыксыз характерга ия булуын билгели: төрки телләрдәгә /j-/ фонемасына анлаут позициядә юкка чыгу күренешләре хас [Баскаков, с. 50].

Л. Жәләй үзенең хезмәтләрендә /j/~з/ консонантларның гомумтөрки телдәгә вариатив кулланылышы иң элек XI гасырга караган язма истәлекләрдә күзәтелүен ассызыклай. Шулай ук автор, аерым фактларга нигезләнеп, /з/ның татар теленә болгар теленнән күчкәнлеген раслай, һәм, анычча, /j/ – кулланылыш варианты гына түгел [Жәләй, б. 17]. Шулай итеп, автор /з/ тартыгының мөстәкыйль рәвештә барлыкка килүен күрсәтә.

В. Хаков бу мәсьәләне түбәндәгечә дәлилли: /з/ урынында /j/ куллану фактын кыпчак язма чыганаclarы раслай; тюркологиядә /j/ фонемасының киң кулланылышы кыпчак телләренә хас, дигән фикер таралган [Хаков, б. 115].

Ф. Хисамова фрикатив, йомшак һәм жайлы әйтелә торган /з/ тартыгы – татар теленә үзенчәлеге, дигән нәтижәгә килә [Хисамова, 2012]. Татар диалектологлары фикеренчә, әдәби телдә /j/ урынына /з/ куллану – татар теле урта диалектының дифференциаль билгеләреннән берсе. Көнбатыш диалектның аерым сөйләшләрендә әдәби /з/ га чыжылдаучы яңгырау /з/ туры килә.

/з/ авазы – шаулы, бер фокуслы, ырык, яңгырау. Татар сүзләрендә ул анлаутта да, инлаутта да очрый: мәсәлән, *жшр* – *зыр* (песня), *кәжә* – *кәзә* (коза). Ауслуутта ул бары тик алынма сүзләрдә генә кулланыла: *таж* – *таз* (корона).

Анлаутлы ырык /з/ татар теле урта диалектының барлык сөйләшләрендә диярлек актив: *жаулык* (тат. әдәби яулык) – *zawluq*, *жаңгыр* (тат. әдәби яңгыр) – *zangur*, *жапрак* (тат. әдәби яфрак) – *zaraq*, *жалкын* (тат. әдәби ялкын) – *zalqun*, *жәшел* (тат. әдәби.

яшел) – *зәшәл*, *жәгерә* (тат. әдәби йөгәрә) – *zögerä* һ.б. Урта диалектның аерым сөйләшләрәндә ярлык /з/ сүз уртасында да барлыкка килә: *Мәръям* (тат. әдәби Мәръям) – *Мәрзәм* (Марьям), *Ильә* (тат. әдәби Илья) – *Ильә* (Илья), *аръяк* (тат. әдәби арьяк) – *арзақ* (другая сторона), *алжу* – *алзи* һ.б. (керәшен татарлары сөйләше).

/з/ тартыгы диалекталь /з̥/ (дж) аффрикатының вариантларынан йомшаклыгы һәм әйтеш төсмерләре белән аерыла: *жәй* – *зәй* (лето), *жил* – *зил* (ветер), *жир* – *зир* (земля) һ.б. /з̥/ авазының элеге диалекталь варианты, нигездә, көнбатыш диалектның (кузнецк, ләмбрә һ.б. сөйләшләр), шулай ук урта диалектның кайбер сөйләшләрәнә хас: *дәжерәк* (тат. әдәби йөрәк) – *зәерәк* (сердце), *дәжаулык* (тат. әдәби яулык) – *зәулук* (платок), *дәжәфәк* (тат. әдәби ефәк) – *зәфәк* (шәлк) һ. б.

Кайбер сөйләшләрәгә ике сузык аваз арасында /з/ ~ /з̥/ чиратлашуы хас: *хужа* – *хиза* – *хиза* (хозяин), *бажа* – *база* – *база* (своjak) һ.б.

/j/ авазы – палаталь ярлык сонант. Позициясе чикләнгән. Сузык аваз белән кушылып, ижәксез сузык авазга күчә: *чәй* – *тәй* (чай), *яхшы* – *яхшш* (хорошо) һ.б.

Татар әдәби телендәгә башлангыч /j/ фонемасына урта диалектның күп кенә сөйләшләрәндә, югарыда билгеләп үтелгәнчә, /з/ тартыгы туры килә: *жул* (тат. әдәби юл) – *зил* (дорога), *жал* (тат. әдәби ял) – *зал* (отдых), *жәгерме* (тат. әдәби егерме) – *зәгерме* (двадцать) һ.б. Палаталь төркем лексемаларында /з/ әйтә: *жир* – *зир* (земля), *жиләк* – *зиләк* (ягода), *жилкән* – *зилкән* (парус) һ.б.

Татар теленең көнбатыш диалектында борынгы төрки сүзләрдә /з/ авазы юк, ә гарәп-фарсы алынмаларда /z̥/ аффрикаты кулланыла, югарыда китерелгән мисалларда /j/ әйтә: *жир* (земля), *жиләк* (ягода), *жилкән* (парус) һ.б.

Интервокаль позициядә /j/ саклана. Мәсәлән, татар әдәби телендә, урта диалектта *ажақ*, көнбатыш диалектта *ajak*. Татар сөйләшләрәндә *азақ* яки *азақ* формаларының вариантлары бүгенгә көндә теркәлмәгән диярлек. Шулай ук вакытта аларның борынгы заманда да булуы ихтимал, моны *азақ* (ахыры) (шушы ук тамырга барып тоташа) кебек мисаллар дәлил. Ү. Байчура билгеләп үткәнчә, татар әдәби телендә һәм диалектларында *аю* – *aju* (медведь), *койо* – *qojo* (колодец), *ияк* – *ijæk* (подбородок), *кием* – *kijem* (одежда) кебек сүзләрдә сакланган интервокаль /j/ күрше сузыкларның яңгыраш буенча ассимиляциясе белән аңлатыла. Хәзергә әдәби телдә фрикатив /з/ һәм урта тел сонанты /j/ның кулланылу активлыгы бертигез. Бу уңайдан, тикшеренүчеләр фикеренчә, /j/ ~ /з/ чиратлашуы, нигездә, тар тел алды авазлары алдында бара, ә киң авазлар алдында /j/ авазы саклана [Байчура, с. 126–128]. Ф. Хисамова /з/ авазының киң һәм ярым тар сузыклар алдында да еш кулланылуын әйтә. Мәсәлән: 1) фрикатив /з/ тар сузыклар алдында кулланыла: *жил* – *зил* (ветер), *жиләк* – *зиләк* (ягода), *жиң* – *зиң* (рукав), *жиңел* – *зиңел* (легкий);

2) киң һәм ярым тар сузыклар алдында, нигездә, тел уртасы /j/ сонаты әйтелә: *ялкау* – *jalqfaw* (ленивый), *яңгыр* – *jaNɣur* (дождь), *йолдыз* – *joldoz* (звезда), *ялкын* – *jalqɨn* (пламя), *яшел* – *zæʂel* (зеленый), *югал* – *jugal* (исчезни) һ. б; в) шулай ук ярлык /з/ киң һәм ярым тар сузыклар алдында еш әйтелә: *жәй* – *zaj* (повод, случай), *жәйлы* – *zajlu* (удобный), *жәй* – *zæj* (лето), *жәйләү* – *zæjlæw* (долина, пастбище), *жылы* – *zulu* (теплый), *жуй* – *zuj* (потеряй, удали), *жәнлек* – *zænlek* (зверь), *жөпшек* – *zærʂek* (мокрый) һ. б. [Хисамова, 2012].

Баба төрки телдәге /з̣-(j-)/ тартыкларының рефлекслары булып /j-, ʒ-/ авазлары, диалектларда моннан тыш тагын ʒ̣/[dʒ] авазлары да тора. Мәсәлән, сүз башында әдәби телдәге /з/ һәм /j/ авазларына *z* авазының тәңгәл килүе күзәтелә: *zøri* (тат. әдәби йөри) (ходит), *zasadu* – (тат. әдәби ясады) (изготовил, сделал), *zurraq* – (тат. әдәби ерак) (далеко) һ. б. *z~j* тәңгәллеге зләштерү аша бара, ягъни *j > ʒ > z*. Бу күренеш, мәсәлән, казан арты керәшеннәре, минзәлә сөйләшләренең кайбер урынчылыкларында да очрый.

Шулай итеп, зләштерү күренеше урта диалектның төп дифференциаль билгеләреннән санала, казан арты сөйләшләрәндә шактый системалы рәвештә чагыла, /j/ сонанты, нигездә, көнбатыш һәм көнчыгыш диалектларда кулланыла, дип нәтижә ясарга була. Шуңа карамастан, соңгы вакытта төрле диалект сөйләшләрәнең бер-берсенә йогынтысы һәм әдәби телнең аларга тәәсир итүе нәтижәсендә, татар теле диалектларында барлык позицияләрдә дә /з/ һәм /j/ авазларының параллель кулланылышы күзәтелә. Мәсәлән, әдәби телнең йогынтысы нәтижәсендә, аеруча яшь буын телендә, хәзерге көндә зләштерүнең системалылыгы берникадәр югала бара. Бу хәл составында калын сузыклар булган сүзләргә карый: *zauluq/jauluq* (платок), *zul/jul* (дорога), *zomʂaq/jomʂaq* (мягкий), *zomorqa/jomorqa* (яйцо) һ.б.

Күргәнебезчә, сөйләшләрдәге тикшерелгән авазларның синхрон анализы урта билгеләр барлыкка килүен, диалектларның үзара һәм татар әдәби теленә дә якынаюын күрсәтә.

Әдәбият

Баскаков Н.А. Историко-типологическая фонология тюркских языков / отв. ред. Э.Р. Тенишев. М.: Наука, 1988. 208 с.

Байчура У.Ш. Звуковой строй татарского языка. Ч. 1. Казань: Изд-во Казан. ун-та, 1959. 185 с.

Богородицкий В.А. Введение в татарское языкознание в связи с другими тюркскими языками. 2-е изд., испр. и доп. Казань: Татгосиздат, 1953. 220 с.

Жәләй Л. Татар теленең тарихи фонетикасы буенча материаллар. Казан: Таткнигоиздат, 1954. 108 б.

Сравнительно-историческая грамматика тюркских языков: фонетика / отв. ред. Э.Р. Тенишев. М.: Наука, 1984. 488 с.

Сравнительно-историческая грамматика тюркских языков. Пратюркский язык-основа. Картина мира пратюркского этноса по данным языка / под ред. Э.Р. Тенишева и А.В. Дыбо. М.: Наука, 2006. 912 с.

Сулейманова Д.Д. Историческая фонетика тюркских (башкирского, татарского) и баскского языков: сравнительно-сопоставительный анализ: дис. ... канд. филол. наук: 10.02.20. Уфа, 2016. 280 с.

Хаков В. Татар әдәби теле тарихы. Казан: Казан ун-ты нәшр., 1993. 325 с.

Хисамова Ф.М. История щелевых согласных ч (ç) и ж (з) в татарском языке. 2012. [Электронный ресурс] Режим доступа: история щелевых.pdf - Яндекс. Документы (yandex.ru) (мөрәжәгать көне: 11.09.23).

Хосәинова Алинә Жәмил кызы,
филология фәннәре кандидаты, ТР ФА Г. Ибраһимов исемендәге Тел,
әдәбият һәм сәнгать институтының ареаль лингвистика бүлеге
өлкән фәнни хезмәткәре